

АПОШНІ БАЛЬ

Ну вась і наш апошні баль!
Апошні школьны белы вальс!
Мы развітаемся, на жаль,
Жыццё, відаць, разлучыць нас.

Я цісну кволую руку,
Трывожны позірк твой лаўлю...
Мы – свечкі дзве на скразняку...
Бліжэй, бліжэй, цябе маю!

Ну што яшчэ, ну што яшчэ
Табе, разгубленай, сказаць?
А на расчуленай шчацэ
Блішчыць, як серпанцін, сляза...

Якая блізкая шчака!
Якая горкая сляза!
І я тулю ад скразняка
Цябе, мая любоў-краса.

Ну вась і скончыўся акорд,
І нешта схлынула з душы...
І я сказаў: “Давай штогод
Хоць сустрэкацца... Ты пішы!..”

Цалую кволую руку,
Усмешку сціплую лаўлю...
Мы – свечкі дзве на скразняку.
Не патухай, цябе маю!